

Prečo tie útrapy?

17. marca 2024 ✝ Cirkev

„To poviem Bohu: Nože, neodsudzuj ma! Mne oznám, prečo so mnou prieš sa ty!“
(Jób 10,2)

V krásnom speve: „Zdravas Kráľovná“ takto vzdycháme: Matka milosrdenstva, k tebe voláme v tomto údolí slz plačúci. Neverím, žeby bol dom, či palác, či chalupa, v ktorej by sa bôľny výkrik nikdy nebol ozval. Len sám Vševediaci Boh by vedel spočítať, koľko utrpení videlo už slnce od vtedy, ako prvý raz vyšlo na obzore, koľko súženia zakryla noc od vtedy, ako prvý raz zaľahla na zem. Príbytky utrpení, útulne, nemocnice mohli by svedčiť o nevýslovných útrapách, keby vedeli rozpráva.

Veda a láska k blížnemu (Pablo Picasso, 1897)

zdroj: wikimedia commons

V talianskej Bologni sa jedna ulica volá „Via malcontenti“, čo znamená ulica nespokojných; keby sme dobre hľadali, nie jeden raz by sme narazili v našich mestách na viac takýchto ulíc, lebo počet nespokojných súčasne s nezamestnanosťou stále rastie, bieda sa čím ďalej, tým viac rozširuje. Zarmútený človek ponosuje sa na Pána Boha: „Načo mu dal život, keď mu nedá chleba?“ Iný už i v tom pochybuje, či je Boh...: „Keby bol, nedopustil by toľko trápenia!“

Prečo tie útrapy? Táto otázka ešte i bohobojného Jóba znepokojovala. Preto, ak ma ochotne vypočujete, chcel by som odpovedať na otázku: Prečo tie útrapy?

1. Za tuhej zimy vysoký sneh pokrýva hory-doly. Vtedy sa vo veľkej tiesni nachádza lesná zver i vtáctvo, nenájdu si potravu. Vidíme zvlášť malých vtáčkov, úbožiatka, ako hnané hladom poletujú v skupinách, utisnuté priletia do dedín až k domom, aby si uchytili omrvinky z potravín domácej hydiny. Poľutoval som týchto ubiedených vtáčkov: nasypal som im na schody pri dverách trochu zrna; najprv len z diaľky pokukávali na tieto lahôdky, niektoré z nich bojazlivo prileteli a uchytili si niektoré zrnká. Potom sa vždy viac sa prikradlo až napokon celý krdel sa priblížil a pokojne si užil im nachystanú potravu. Čo učinilo tak krotkými, tak smelými tie divé vtáčiky? Ten vysoký sneh, tá úmorná bieda a mnoho trápenia. V lete im

každý krík poskytne prístrešie, hory-doly im dodajú hojnosť živnosti, vtedy nevyhľadávajú človeka, nemôžeme sa k nim ani len priblížiť, už z ďaleka odlietajú od nás. Teraz však bieda, hlad tisne ich k človeku, očakávajú od nás ochranu, podporu.

V hriechu žijúci človek je tiež takýmto blúdiacim divým vtákom: z ďaleka obchádza svojho Pána, svojho Boha. V ďalekom, širom svete hľadá stravu pre svoje žiadosti. Ale keď ho začne bieda, trápenie moriť, vtedy činí rovnako ako ten vtáčik: vráti sa k Pánu Bohu. Nájdeme na to dostatok príkladov, len dobre otvárajme oči. Prednesiem len jeden zvláštny príklad.

Istá vdova s plačom ponosovala sa duchovnému otcovi, že akási nemravnica zvierla jej syna, všetko jej odnáša z domu: peniaze, živnosť. Keď ho preto pokarhala, drzo na ňu ruku zdvihol. Prosila duchovného otca o radu, čo má robiť, lebo že ju hanba a žiaľ predčasne uvalia do hrobu. Ale duchovný otec nemusel sa zamiešať do veci, lebo sám Pán Boh sa zamiešal: práve počas hriechu v smilnom náručí nezbedného syna zrazu vypustila ducha tá nemravná hriešnica, náhle umrela. Syn sa veľmi naľakal, od strachu mu očervenela tvár, utiekol od mŕtvej a upadol do choroby, v ktorej dlho sa trápil.

Keď vyzdravel, prvá cesta viedla ho do kostola, uznal, že Božia ruka primiešala mu trpkosti do radosti, aby sa obrátil, útrapy ho priviedli k Bohu.

2. Na iných ľudí Boh dopustí útrapy, aby ich zachránil pred hriešnym životom. V ústave pre nevidiacich nájdeme medzi miestnosťami aj kaplnku. Tu vo sviatočné dni na sv. omši spievajú tí biedni nevidiaci, aj organista je slepý. Dojímavo pekne spievajú. Ale pýtam sa, či by takto zbožne spievali títo muži a ženy, keby Pán Boh nebol dopustil na nich slepotu. Kto vie, koľkí z nich by obchádzali kostol, koľkí by sa oddávali opilstvu a iným nemravnostiam?

V knihe chýrneho nemeckého spisovateľa Albana Stoltza som sa dočítal, že v uprostred istej dediny stojí jeden starodávny svätý kríž. K tomuto krížu každý deň, vždy v tú istú hodinu, chodí jeden skormútený starec. Každý v dedine ho pozná, volajú ho strýčko Michal. Mnohí z mladých už ani nevedia, že strýčko Michal za mlada nebol takýto pobožný. Mal dom, niekoľko honov poľa – nazdával sa, že nepotrebuje Boha, ba robil si posmech z tých, ktorí sa modlievali, do kostola chodili. Stal sa nepriateľom náboženstva.

Takto žil niekoľko rokov. Raz sa prihodilo, že jeho suseda zavraždili v blízkom lese. A keďže s týmto susedom žil v nepriateľstve, podozrenie padlo na neho. K tomu ešte aj istý sluha pod prisahou tvrdil, že v deň vraždy videl gazdu Michala vychádzať práve z toho lesa. Na základe tohto svedectva bol Michal odsúdený na doživotný žalár. Z trestu si odsedel 15 rokov, keď zomrel opravdivý vrah, ktorý na smrteľnej posteli priznal sa k zločinu. Gazda Michal bol prepustený na slobodu. Dlhé väzenie ho úplne zmenilo: zostávajúci život strávil v modlitbe a konaní dobrých skutkov. Každodenne chodil ku krížu uprostred dediny. Raz, ako tam kľačal, opití mládenci chceli zneuctiť kríž, starec postavil sa im oproti, ale mládenci ho tam pri kríži zabili.

Čo sa vám zdá, keby Pán Boh nebol dopustil na tohto človeka to veľké trápenie, či by bol došiel spasenia? Útrapy sú upomienkami Božími: chráň sa zlého, konaj dobré. Moji drahí, rozumejme pokyn Boží, keď nás tresce, i vtedy nám len dobre chce.

3. Boh i preto dopúšťa trápenia na človeka, aby nimi zadosťučiniť mohol za svoje hriechy. Istá vec je, že všetci sme úbohí hriešnici. Za svoje hriechy musíme zadosťučiniť buď na tomto, alebo na druhom svete.

Dôkazom nekonečnej dobrotivosti Pána Boha je, že už tu na zemi ako zadosťučinenie prijme naše útrapy. Preto si žiadali svätí tu na zemi čím viac trpieť, aby sa zbavili očistcových trestov na druhom svete. Sv. Augustín často prosil: Tu ma pokutuj, tu ma rež, len vo večnosti buď mi, Pane, milostivý!

Pohliadnite na roľníka: pšenicu hodí do mláťačky, láme, mrví, osieva ju, aby ju očistil od pliev, kúkoľa atď. Útrapy sú riečicou Božou, aby z nás vytriasla smetie hriechu, krehkosti.

Potom čo je to za zásluha, ak Bohu slúžime vtedy, keď sa nám dobre vedie, keď sa nám všetko podľa našich žiadostí deje. Ale Boha milovať, jemu slúžiť vtedy, keď človeka postihnú kríže, trpieť, radovať sa, keď ma pre vieru, pre pravdu zaznávajú, prenasledujú: to je hrdinský skutok, hoden, aby anjeli moje meno zapísali do knihy života večného.

Osemnásťročná deva ležala chorá v nemocnici. Už päť rokov ju hrozná rakovina morila. Vypukla jej na tvári; nos, oči jej už zmizli, rakovina sa ďalej jatrila. Nemocnicu navštívili mnohí cudzinci, ktorí s útrpnosťou zastali pri posteli znetvorenej devy. Keď počula z ich úst slová sústrasti, ubolená deva im takto odvetila: „Nie som taká nešťastná ako sa vám zdá. Boh mi dal tú milosť, aby som vždy len na neho myslela!“

Či teda už rozumiete: Prečo tie útrapy? Utrpenie robí spravodlivého ešte spravodlivejším.

Nech je koniec všetkému reptaniu proti opatere Božej. Boh dopustí útrapy, lebo ony privádzajú k Bohu, zachránia pred hriechom a podávajú zadosťučinenie za hriechy.

Toto majme pred očami, to nech je naším vzdychom v hodine utrpenia: „Buď vôľa tvoja, ako v nebi, tak i na zemi.“ Amen.

Text kázne vyšiel pôvodne v knihe Katechizmus v kázňach, IV. zväzok, ktorú napísal Jozef Baráczius, farár v obci Maklár (Hevešská župa, dnešné Maďarsko), knihu preložil do slovenčiny slovenský kňaz Viktor Milan, farár v obci Krivá na Orave a knižne vydal v Ružomberku 1929; pre uverejnenie na stránke Christianitas.sk bola kázeň ešte mierne upravená redakciou.

Staňte sa členom Fatimského Apoštolátu!

Dostanete od nás ako časopis Spojenectvo s Máriou ako dar.

Členovia Fatimského Apoštolátu (FA) však okrem dvojmesačníka dostávajú tiež rôzne sväteniny – medailóny, brožúrky, plakety a podobne. A navyše – za členov FA sú odslúžené sv. omše a tiež sa zvlášť za nich a za nimi spísané úmysly modlia Služobnice Ducha Svätého počas celonočných adorácií, konaných v kláštore každú druhú noc.

Členstvo vo Fatimskom Apoštoláte je dobrovoľné, fatimský apoštol ho potvrdzuje svojím súhlasom a zasielaním pravidelného príspevku vo forme milodaru. Rovnako tak sa však môže fatimský apoštol kedykoľvek rozhodnúť zrušiť svoje členstvo, čo oznámi buď písomne alebo telefonicky.

Pridajte sa teda k našim pravidelným podporovateľom a staňte členmi Fatimského Apoštolátu – prihlásiť sa môžete na tel. čísle **02/222 00 777**.

Svojím členstvom vo Fatimskom Apoštoláte tým najlepším spôsobom podporíte v týchto neľahkých časoch fungovanie Nadácie Slovakia Christiana, ako aj portálu Christianitas.sk a ich neúnavnú snahu o zachovanie nemenného učenia Cirkvi.

Ďakujeme!

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/preco-tie-utrapy/>